

**ОБЕДИНЕНА
БЪЛГАРСКА
БАНКА**

A Member of NBG Group

**ГОДИШНО ОПОВЕСТЯВАНЕ
2011 ГОДИНА**

съгласно чл. 335-339 на Наредба № 8 на БНБ за капиталовата адекватност
на кредитните институции

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Обхват и методи на консолидация.....	3
2. Политики и правила за управление на риска	3
3. Регулаторен капитал и капиталова адекватност.....	5
3.1. Структура и елементи на капиталовата база	5
3.2. Капиталови изисквания.....	5
3.3. Вътрешен анализ адекватността на капитала (ВААК).....	6
4. Експозиция към кредитен риск от контрагента	7
5. Експозиция към кредитен риск и риск от разсейване	7
5.1. Общ размер на експозициите след счетоводни намаления и преди ефекта от редуциране на кредитния риск.....	10
5.2. Географско разпределение на кредитния портфейл по региони	10
5.3. Разпределение на кредитния портфейл по отрасли на икономиката	11
5.4. Разпределение на кредитния портфейл по остатъчен падеж (Падежни интервали “до 1 година”, “от 1 до 5 години” и “над 5 години”).....	11
6. Информация за признати АВКО и АЕЗ при прилагане на стандартизиран подход за кредитен риск.....	12
7. Капиталови изисквания за позиционен риск и сетълмент риск за инструментите в търговския портфейл, а също и за валутния и стоковия риск за цялостна дейност	12
8. Вътрешни модели за пазарен риск.....	13
9. Експозиции към операционен риск	14
10. Капиталови инструменти в банковия портфейл	14
11. Лихвен риск в банковия портфейл	15
12. Секюритизация.....	16
13. Вътрешнорейтингов подход	16
14. Техники за редуциране на кредитен риск	16
15. Политика и практика за възнагражденията за категориите персонал по чл.2 от Наредба № 4 на БНБ.....	17

ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА АД е регистрирана в Република България, с адрес на управление – гр. София, ул. ”Света София” 5. Основен акционер на ОББ е Национална банка на Гърция, притежаваща 99.9 % от регистрирания капитал. Банката притежава пълен лиценз за извършване на банкови и финансови операции в страната и в чужбина.

1. Обхват и методи на консолидация

Настоящото оповестяване е изготвено на неконсолидирана база. ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА АД изготвя допълнително оповестяване на консолидирана основа в съответствие с международните стандарти за финансово отчитане.

2. Политики и правила за управление на риска

Организационната структура по управление на риска в Обединена Българска Банка предполага ясно разпределение на отговорностите и предотвратяване конфликт на интереси на всички възможни равнища.

Функциите по управление на риска са разпределени на следните три нива:

- *Стратегическо* – осъществява се от Съвет на Директорите на ОББ, който утвърждава рисковата стратегия на банката и реализира заложените в нея принципи чрез назначен от него Комитет за управление на риска. В правомощията на Комитет за управление на риска са дефинирани и одобрение на рисковата и капиталова стратегия, рисковия профил и толеранс (апетит), промени в дефинициите на ОББ за различните видове риск, съотношението риск-доходност. Комитет за управление на риска одобрява кредитните политики, политиките за управление на пазарния, лихвения, ликвидния и операционния риск. Комитетът за управление на риска установява системата от вътрешни лимити на ОББ за управление на различните видове рискове. Съветът на Директорите на ОББ също така назначава Одитен Комитет, който осигурява независима външна проверка и оценка на системите за контрол и управление на риска.
- *Тактическо* – осъществява се от Изпълнителния Мениджмънт на Банката чрез специализирани колективни органи и включва одобряването на политики и процедури за управление на риска и установяване на адекватни системи за контрол на поеманите рискове и тяхното ограничаване в рамките на приемливи нива. Такива колективни органи представляват Комитет за управление на активите и пасивите (ALCO), Изпълнителен Кредитен Комитет, Кредитен Комитет, Ритейл Портфолио Комитет и Ритейл Кредитен Комитет.. На това ниво важна роля изпълнява Управление «Управление на риска», което идентифицира, оценява и контролира риска, разработва подходящи методологии за тази цел, отчита нивото на поетия риск пред съответните ръководни органи на банката и при необходимост предлага мерки за неговото ограничаване. Представител на Управление на риска е пълноправен член на всички изброени по-горе колективни органи на управление и има право на вето върху решенията на комитетите относно корпоративното и потребителско кредитиране. Регионалният риск мениджър е на пряко подчинение както на изпълнителното ръководство на Банката, така и на ръководителя на NBG Group Risk Management.
- *Оперативно* – осъществява се от бизнес звената и включва управлението на рисковете там, където те действително се създават. Основните дейности се изпълняват от лицата, които поемат рискове за сметка на банката. Управлението

на рисковете на това равнище се осъществява чрез системи на контрол, съдържащи се в основните процедури и инструкции за работа.

Управление „Управление на риска“ следи нивата на поетите от банката кредитен, пазарен, ликвиден и операционен риск поотделно и като цяло чрез служителите си в Дирекция „Корпоративен кредитен риск и класифициране“, Дирекция „Пазарен риск и капиталово планиране“, Дирекция „Управление на риска Банкиране на дребно“, отдел „Моделиране на риска“ и отдел „Операционен риск“.

Управление „Управление на риска“ ръководи и координира цялостния процес по въвеждане на базелските стандарти на ниво ОББ в пълно съответствие със съответната програма на ниво NBBG Group. В тази връзка всички стратегии, политики и процедури за управление и анализ на основните видове риск, в това число и на капиталовата адекватност, са разработени и съгласувани на ниво група.

Политиките за управление на риска дефинират и анализират рисковете, които Банката поема и определят подходящи лимити и процедури за контрол. Политиките и процедурите се преразглеждат периодично с цел отразяване на настъпили промени в пазарните условия и предлаганите продукти и услуги.

Измерването и оценката на риска се осъществяват чрез използване на методи, базирани на най-добрата банкова практика, като възприетите методологии и процедури се преразглеждат и обновяват регулярно.

Осъществява се текущ и ефективен мониторинг на поеманите от банката рискове, за което Управление „Управление на риска“ информира Изпълнителния мениджмънт чрез изготвяни регулярно и на ад хок база отчети до членовете на Комитет за управление на риска, Комитет за управление на активите и пасивите (ALCO), Изпълнителен Кредитен Комитет и Кредитен Комитет.

“Специализирана служба по вътрешен одит” извършва редовен преглед на адекватността и качеството на възприетите механизми за вътрешен контрол на риска.

ОББ АД е разработила и прилага ключови политики и правила за управление на риска, като:

- Стратегия за управление на риска;
- Корпоративна кредитна политика;
- Ритейл риск кредитна политика;
- Рамка за вътрешен анализ адекватността на капитала (ВААК) и Правила и процедури за оценка на капиталовата адекватност
- Политика за управление на пазарния риск и Политика за ограничаване на загубите
- Политика за управление на ликвидния риск;
- Рамка за управление на операционния риск;
- Политика за управление на лихвения риск в банков портфейл.
- Политика за оценка и класификация на рискови експозиции и установяване на специфични провизии за кредитен риск за целите на Наредба № 9 на БНБ и
- Правила и процедури за риск от банки контрагенти;

За цялостното и ефективно управление на риска спомогат и действащите вътрешни правила, процедури, методики и инструкции като: Процедура за разработване и въвеждане на нови продукти; Правила за инвестиции в ценни книжа и оценка на портфейла; Политика за формиране на провизии за обезценка и отписване на финансови активи; Правила за разкриване и предотвратяване на конфликт на интереси и др.

3. Регулаторен капитал и капиталова адекватност

3.1. Структура и елементи на капиталовата база

Регулаторният капитал (собствени средства) включва Капитал от първи ред и Капитал от втори ред, съгласно дефинициите на Българска Народна Банка.

Таблицата по-долу предоставя подробна информация за капиталовата позиция на Обединена Българска Банка АД.

31 декември 2011 г.		хил.лева
Регистриран и внесен капитал		75 964
Резерви		1 012 218
Одитирана печалба за текущата година		0
<i>Намаления на капитала от първи ред</i>		
Нематериални активи		-9 177
Размер на инвестициите в дъщерни и асоциирани предприятия		-13 308
Специфични провизии за кредитен риск		-339 243
КАПИТАЛ ОТ ПЪРВИ РЕД		726 454
Резерви от преоценка на недвижими имоти		0
Подчинен срочен дълг		254 258
<i>Намаления на капитала от втори ред</i>		
Специфични провизии за кредитен риск		-254 258
КАПИТАЛ ОТ ВТОРИ РЕД		0
СОБСТВЕН КАПИТАЛ (КАПИТАЛОВА БАЗА)		726 454

3.2. Капиталови изисквания

Банката изпълнява надзорните изисквания на БНБ относно нивата на капиталовата адекватност - на капитала от Първи ред и на Общата капиталова адекватност.

ОББ АД прилага стандартизиран подход за целите на отчета по Наредба 8 на БНБ по отношение на кредитния, пазарния и операционния риск.

Капиталовите изисквания към 31 декември 2011 г. по класове експозиции след прилагане разпоредбите на Наредба № 8 на БНБ са следните:

31 декември 2011 г.		хил.лева
ЗА КРЕДИТЕН РИСК, КРЕДИТЕН РИСК ОТ КОНТРАГЕНТА, РИСК ОТ РАЗСЕЙВАНЕ И СЕТЪЛМЕНТ РИСК ПРИ СВОБОДНИ ДОСТАВКИ		308 815
Централни правителства и централни банки		1 392
Регионални и местни органи на властта		787
Институции		7 473
Предприятия		149 141
Експозиции на дребно		71 956
Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество		31 368
Просрочени позиции		34 108
Други позиции		12 591
ЗА ПОЗИЦИОНЕН, ВАЛУТЕН И СТОКОВ РИСК		3 880
Дългови инструменти		3 880
Капиталови инструменти		0
Валутна позиция		0
ЗА ОПЕРАЦИОНЕН РИСК		61 153
ДРУГИ КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ съгласно чл.7 от Наредба № 8 на БНБ		186 924
ОБЩИ КАПИТАЛОВИ ИЗИСКВАНИЯ		560 772
Превишение (+) / недостиг (-) на собствения капитал		165 682
Отношение на обща капиталова адекватност (%)		15.55%
Отношение на адекватност на капитала от първи ред (%)		15.55%

Структурата на изискуемия капитал по типове риск е следната:

Кредитен риск	82.60%
Пазарен риск	1.04%
Операционен риск	16.36%

3.3. Вътрешен анализ адекватността на капитала (ВААК)

Като част от утвърдената рамка по ВААК и следвайки груповите методологии, банката оценява регулярно своя индивидуален рисков профил.

Основните цели на процеса по вътрешен анализ адекватността на капитала са:

- Идентифициране, измерване и контрол на всички съществени за банката рискове;
- Разработването на подходящи системи за измерване и управление на тези рискове;

- Вътрешна оценка на капитала, необходим за покриване на всички съществени за банката рискове (изчисляване на “вътрешен капитал”).

В рамките на процеса по ВААК, освен регулаторно изискуемите за кредитен, пазарен и операционен риск, банката изчислява допълнителни капиталови изисквания за концентрация на кредитен риск и лихвен риск в банков портфейл.

4. Експозиция към кредитен риск от контрагента

Кредитният риск от контрагента възниква при сделки с дериватни инструменти, репо-сделки, сделки по предоставяне/получаване в заем на ценни книжа или стоки, транзакции с удължен сетълмент и представлява рискът контрагентът по определена сделка да изпадне в неизпълнение преди окончателния сетълмент на паричните потоци по сделката.

Банката има приети правила и процедури за оценка, управление и контрол на риск от контрагента по страни и банки. За всяка банка-контрагент се определя кредитен рейтинг в съответствие с официалния ѝ присъден или вътрешен такъв. На тази база и съобразно възприетата методология се определят лимити за размера на поетия риск по отношение на един контрагент. Лимитите се определят, както за цялостна експозиция, така и по продукти и „Управление на риска” наблюдава ежедневно тяхното изпълнение.

Възприетата процедура позволява навременно ограничаване на риска чрез намаление/отмяна на определения лимит при преминаване в по-неблагоприятно кредитно качество на даден контрагент. В тази връзка „Управление на риска“ наблюдава ежедневно присъдените кредитни рейтинги на всички банки контрагенти.

Вземанията от местни и чуждестранни банки, вземанията или задълженията за обратно изкупуване на ценни книжа и валутните сделки към 31.12.2011 г. получават рисково тегло според изискванията на Наредба 8.

Банката заделя капитал за кредитен риск от контрагента, произтичащ от сделките с деривати и репо сделки, използвайки метода на пазарната оценка, съгласно чл. 238 от Наредба 8.

Капиталови изисквания за риск от контрагента

хил.лева

Клас експозиции	Финансиращи сделки по ЦК	Деривати	ОБЩО:
Експозиции към институции	34	43	77
Експозиции към предприятия	0	193	193
Експозиции на дребно	0	0	0
ОБЩО:	34	236	270

5. Експозиция към кредитен риск и риск от разсейване

Банката е изложена на кредитен риск, който представлява рискът, че даден контрагент няма да може да плати изцяло сумите, когато станат дължими.

Банката оценява кредитния риск към корпоративни клиенти и физически лица, като използва вътрешни рейтинги и скоринг модели. Тези модели взимат под внимание определени количествени и качествени критерии, вътрешна информация, както и такава предоставена от Централния кредитен регистър. Моделите спомагат както за взимането на решение за отпускане на кредит, така и за последваща комуникация с контрагента (за кредитиране на дребно) като част от стратегията за събиране на просрочени вземания.

В процеса на кредитиране се прилагат специфични и детайлни процедури за проучване на икономическата състоятелност на всеки проект или клиент и стойността и типа на предлаганите обезпечения. В зависимост от типа контрагент и размера на общата му кредитна експозиция в банката, кредитите се одобряват от конкретно определени служители или комитети в съответствие с утвърдените нива на одобрение на кредитите.

Банката съблюдава концентрацията на кредитния риск на съвкупна база (т.е. по отношение на всички балансови и задбалансови позиции). По-конкретно, Банката проследява концентрациите на кредитен риск по отрасли и по групи свързани лица. По отношение на свързаността Банката проследява съотношението на кредитните експозиции на групите към капитала на Банката съгласно Закона за кредитните институции и на Наредба №7 на БНБ.

Банката класифицира вземанията си по кредити и другите вземания, породени от финансовите ѝ дейности съгласно изискванията на Наредба №9 на БНБ и Корпоративната кредитна политика на банката. Тези класификации се ревизират и осъвременяват ежемесечно.

Всички финансови активи, класифицирани като “кредити и аванси”, “финансови активи държани до падеж” и “финансови активи на разположение за продажба” са обект на преглед за преценка. Банката прави оценка на всяка балансова дата дали са налице обективни доказателства за обезценката на финансови активи. Такива обективни доказателства да бъдат известни на банката факти в т.ч.:

- (а) значително финансово затруднение на емитента или длъжника;
- (б) нарушение на договора, като забава при плащане на дължими лихви или главници;
- (в) предоставяне на отстъпки на кредитополучателя, поради икономически или правни основания в следствие на неговите затруднения;
- (г) съществува вероятност, че кредитополучателят ще изпадне в несъстоятелност;
- (д) изчезването на активен пазар за този финансов актив поради финансови затруднения, или
- (е) данни, показващи, че има измеримо намаление в прогнозираните бъдещи парични потоци от определена група от финансови активи след първоначалното им признаване, независимо че намалението все още не може да бъде обвързано с индивидуални финансови активи от групата, включително:

- неблагоприятни промени в статуса на плащането на заемополучателите, като например, нарастване на броя на закъснелите плащания, или
- неблагоприятни промени в икономическите условия, свързани с просрочията по активите, включени в групата.

Провизията за обезценка по кредити се отчита като намаление на балансовата стойност на даден иск, а за задбалансовите позиции, като например ангажимент, банкова гаранция, провизията за загуба от обезценка се отчита в други пасиви. Увеличението на провизиите

за обезценка на кредити се извършва чрез признаване на разходи за обезценка и несъбираемост в отчета за доходите.

Ако е налице обективно доказателство, за наличие на обезценка по кредити и аванси, отчитани по амортизируема стойност, сумата на загубата се измерва като разликата между балансовата стойност на кредитите и настоящата стойност на прогнозираните бъдещи парични потоци (без бъдещи загуби от кредити, които все още не са възникнали) дисконтирана с: а) оригиналния действащ лихвен процент на кредита, ако кредитът е с фиксиран лихвен процент; или б) текущия действащ лихвен процент, ако кредитът носи променлива лихва. Паричните потоци, които могат да възникнат от реализирането на обезпечението също се включват при изчислението на паричните потоци.

За целите на определяне на загубите от обезценка на портфейлна основа (колективно), кредити и аванси се групират на базата на подобни характеристики на кредитния риск. Корпоративните кредити се групират на база дни на забава (просрочие), тип на кредитния продукт, икономически сектор, големина на бизнеса, вида на обезпечението или други подобни характеристики. Ипотечните и потребителските кредити също така се групират по дни на забава (просрочие) или по вид кредитен продукт. Историческият опит по отношение на загубите се коригира въз основа на текущите данни и наблюдаваните тенденции, когато това е необходимо.

Всички обезценени кредити се преглеждат и анализират към датата на всеки финансов отчет, като измененията в предположенията за прогнозните парични потоци спрямо направените в предходните периоди се отразяват в увеличение или намаление на провизията за загуби от обезценка. Методологията за измерване на обезценката по кредити и аванси се преглежда периодично от Банката, за да се намалят несъответствията между оценената загуба и действителната загуба.

Кредит, за който се счита, че е несъбираем или няма да бъде събиран поради разходи, свързани с това, се отписва срещу акумулираните провизии за обезценка. Последващо възстановени суми по отписани кредити се признават срещу намаление на текущите разходи от обезценка на кредити в отчета за доходите.

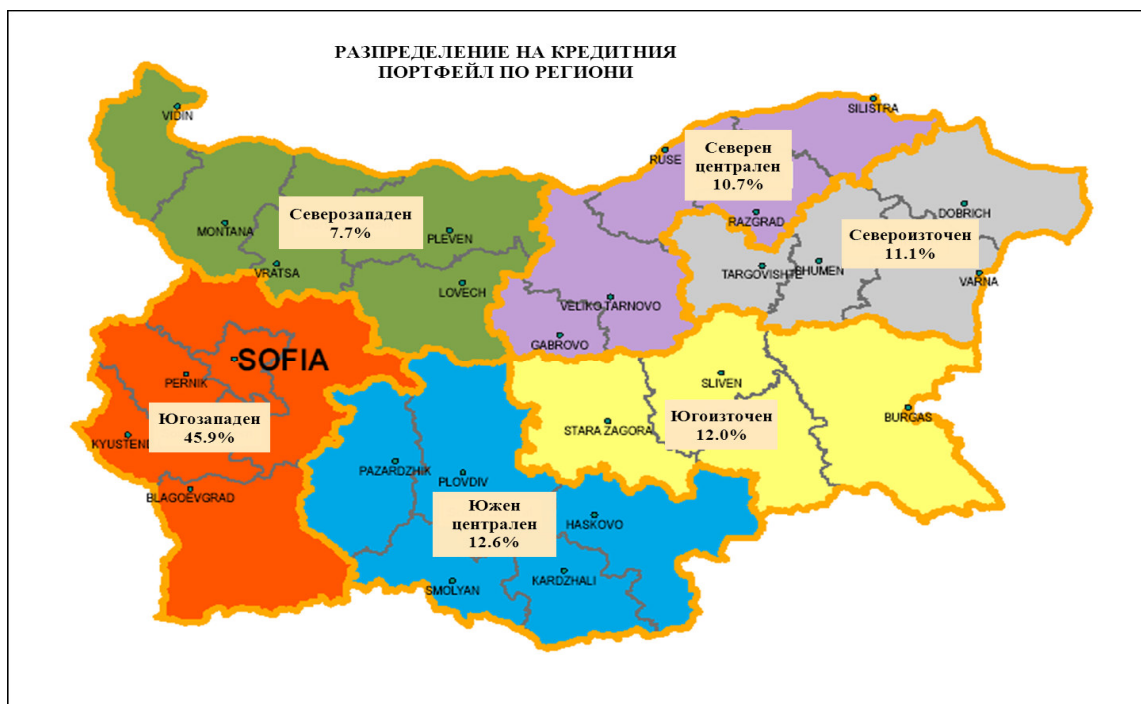
При условие, че в последващ отчетен период сумата на обезценка намалее и намалението се дължи на обективни обстоятелства, които са възникнали след периода, в който е направена обезценката, същата се коригира като се намали корективната сметка, по която се отчитат провизиите за обезценка и се отрази в отчета за доходите в „нетни разходи за обезценка и несъбираемост” на кредити и аванси.

5.1. Общ размер на експозициите след счетоводни и регулаторни намаления и преди ефекта от редуциране на кредитния риск

ХИЛ.ЛЕВА

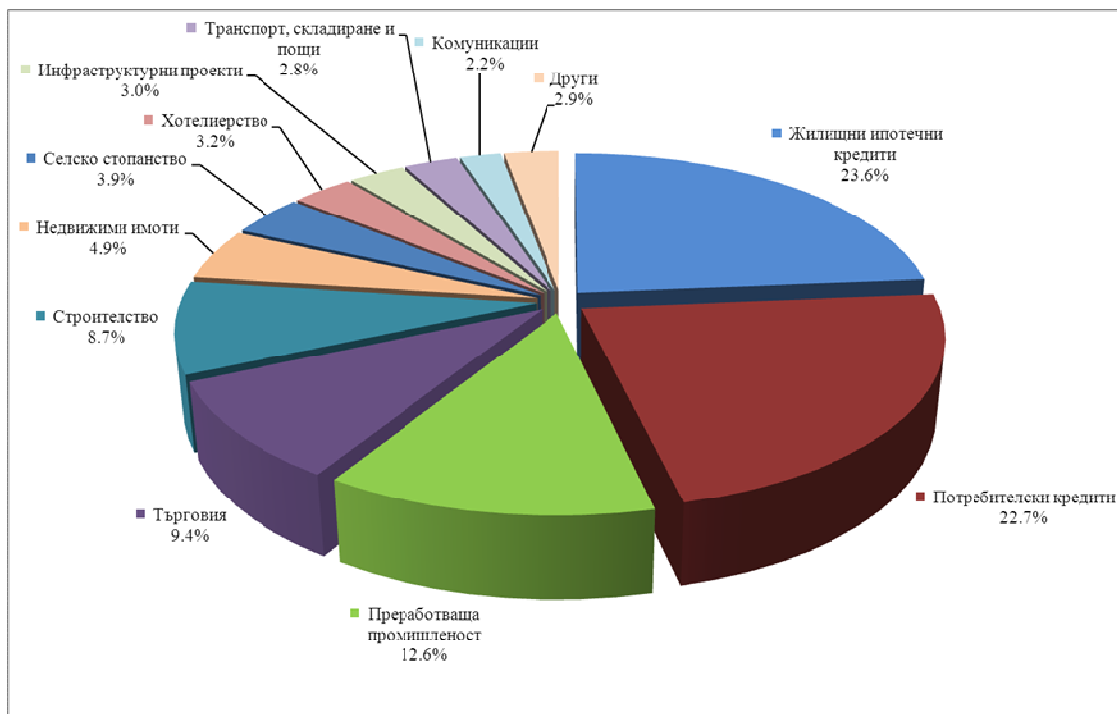
Клас активи	Средна стойност на балансовите експозиции	Балансови експозиции преди редуциране на кредитния риск		Средна стойност на задбалансовите експозиции	Задбалансови експозиции преди редуциране на кредитния риск
		Експозиция след обезценка преди провизии по Наредба 9	Експозиция след обезценка и след провизии по Наредба 9		
Централни правителства централни банки	459 578	919 156	919 156	-	-
Регионални и местни органи на властта	5 393	26 964	26 964	24	47
Институции	9 252	388 593	388 593	4 004	20 021
Предприятия	307	1 794 230	1 739 821	87	356 326
Експозиции на дребно	4	1 061 529	1 057 376	2	303 460
Вземания обезпечени с недвижимо имущество	53	1 030 231	1 029 929	80	7 145
Просрочени позиции	29	1 000 486	465 850	-	-
Други позиции		322 932	322 932	-	-
Общо	-	6 544 120	5 950 619	-	687 000

5.2. Географско разпределение на кредитния портфейл по региони

Банката има добре разпределен кредитен портфейл по региони на страната, който е във висока корелация с разпределението на БВП на България.

5.3. Разпределение на кредитния портфейл по отрасли на икономиката

5.4. Разпределение на експозициите по остатъчен падеж

ХИЛ.ЛВ.

Клас активи	Остатъчен матуритет			Общо
	до 1 година	от 1 до 5 години	над 5 години (и без фиксиран падеж)	
Централни правителства централни банки	880 503	38 653	-	919 156
Регионални и местни органи на властта	-	12 175	14 790	26 965
Институции	388 593	-	-	388 593
Предприятия	883 569	504 829	411 026	1 799 424
Експозиции на дребно	158 383	497 136	417 927	1 073 446
Вземания обезпечени с недвижимо имущество	28 226	66 158	943 400	1 037 784
Просрочени позиции	335 017	173 337	1 025 036	1 533 390
Други позиции	212 357	-	110 575	322 932
Общо	2 886 647	1 292 288	2 922 754	7 101 688

6. Информация за признати АВКО и АЕЗ при прилагане на стандартизиран подход за кредитен риск

В изпълнение на Наредба 8 на БНБ, Обединена Българска Банка използва оценките на рейтинговите агенции Standard&Poor's, Moody's и Fitch Ratings. Присъдените кредитни оценки от признати АВКО се приравняват към одобрените от БНБ и надзорните органи на държавите-членки на ЕС. Ако са налице кредитни оценки, присъдени от две признати АВКО и те изискват различни рискови тегла, банката прилага по-консервативното от тях.

Рейтинги на признати АВКО се използват преобладаващо за експозиции към централни правителства, централни банки и институции, като най-голям дял към 31-ви декември 2011 има клас "Експозиции към институции". Таблицата по-долу показва разпределението на експозициите към институции според рисковото тегло и съответната степен на кредитно качество.

хил.лева

Клас активи	Степен на кредитно качество	Остатъчен матуритет	Рисково тегло	Експозиция преди обезценка и преди редуциране на кредитен риск	Експозиция след обезценка и след редуциране на кредитен риск
Институции	1	до 3 месеца	20%	101 760	101 760
	2	до 3 месеца	20%	264 960	264 960
	3	до 3 месеца	20%	13 691	13 691
	4	до 3 месеца	50%	207	207
	5	до 3 месеца	50%	325	325
	6	до 3 месеца	150%	3 696	3 696
	нерейтинговани	до 3 месеца	20%	3 818	3 818
	нерейтинговани	до 3 месеца	50%	136	136
Общо				388 593	388 593

7. Капиталови изисквания за позиционен риск за инструментите в търговския портфейл, а също и за валутен, стоков и сетълмент риск за цялостна дейност

Позиционният риск е риск от промяна в цените на дълговите и капиталовите инструменти в търговския портфейл. Той съдържа два компонента: специфичен риск и общ позиционен риск. Специфичен риск е рискът от промяна в цената на финансов инструмент в резултат на фактори отнасящи се до неговия емитент или емитента на базисния инструмент. Общият позиционен риск е рискът от промяна в цената на финансов инструмент в резултат на фактори, независещи от конкретните характеристики на инструмента, например промяна в равнището на лихвените проценти или промяна на капиталовия пазар.

За нетните позиции в дългови инструменти се заделят капиталови изисквания за специфичен риск по валути и в съответствие с категорията на позицията, базирана на кредитния рейтинг на емитента и остатъчният срок до падежа, съгласно чл.276 от Наредба 8 на БНБ. Банката използва падежен подход за изчисляването на капиталовите изисквания за общ позиционен риск съгласно чл. 278 от Наредба 8, като разпределя дълговите инструменти с фиксиран лихвен процент съобразно остатъчния им срок до падеж, а инструментите с плаващ лихвен процент – в съответствие с остатъчния срок до следващата дата на промяна на лихвения процент.

Към 31.12.2011 г. банката е заделила капиталови изисквания за общ позиционен риск в размер на 3 438 хил. лева и за специфичен риск в размер на 443 хил. лева, като разпределението по валути е следното:

Капиталови изисквания за позиционен риск хил.лева

	Общ позиционен риск	Специфичен риск	ОБЩО:
BGN	2,557	0	2,557
EUR	768	157	925
USD	113	285	398
ОБЩО:	3,438	443	3,880

Специфичният риск за капиталовите инструменти се изчислява посредством умножение на общата брутна позиция по 4%, съгласно чл. 281 на Наредба 8, а общия риск – посредством умножение на общата брутна позиция по 8% съгл. чл. 282 на Наредба 8. Банката не заделя капиталови изисквания за специфичен риск от капиталови инструменти поради незначителния обем на тези инструменти в търговския портфейл на банката.

Банката изчислява капиталово изискване за валутен риск, произтичащ от позициите в банковия и търговския портфейл по стандартизирания подход, описан в Глава дванадесета на Наредба 8 на БНБ, но не е заделила капитал за валутен риск, тъй като сумата на общата нетна открита валутна позиция не превишава 2 % от собствения капитал на банката.

Банката няма експозиции, пораждащи стоков и сетълмен риск.

8. Вътрешни модели за пазарен риск

ОББ използва VaR модел за оценка на пазарния риск за вътрешни цели, на база на които е разработила рамка от лимити с цел мониторинг и ограничаване в разумни граници на поемания от Банката валутен риск, лихвен риск и риск от капиталови инструменти.

За ежедневното изчисляване на стойността под риск (VaR) се прилага международно признатата методология за вариация/ковариация, разработена от RiskMetrics/ J.P.Morgan за едnodневен период на задържане с доверителен интервал от 99 %.

В таблицата по-долу са представени стойностите на VaR общо за търговски и портфейл на разположение за продажба за 2011 г.

хил. лева

Диверсифициран VaR	VaR Лимит	30.12.2011	2011		
			мин.	макс.	среден
Капиталови инструменти	300	175	75	309	146
Валутен	300	4	0	70	5
Лихвен	2,000	615	360	1,536	610
Общо	2,000	677	363	1,519	628

9. Експозиции към операционен риск

Операционният риск е риска от загуба, произтичаща от неадекватни или недобре функциониращи вътрешни процеси, хора и системи или от външни събития, като включва в себе си правен риск.

Банката е внедрила рамка за управление на операционния риск и използва стандартизирания подход при изчисляване на капиталовите изисквания за операционен риск, които към 31.12.2011 г. са в размер на 61 млн. лева.

Разработената рамка за управление на операционния риск е съвместима с най-добрите практики и съобразена с регулаторните изисквания, и е неразделна част от цялостната рамка за управление на риска. Всички дейности и процеси в Банката, изложени на операционен риск са определени и документирани в стандартизиран списък, съгласно банковите стандарти и структура. Това дава възможност както за разпределението на рисковете по процеси, така и за разпределението на дейностите в Банката по бизнес линиите, дефинирани от регулатора.

Събитията влизащи в обхвата на операционния риск и всички произтичащи от тях загуби се идентифицират, записват и класифицират в специализирана база данни за загубите от операционни събития. Регистърът на операционните събития се поддържа от отдел „Операционен риск“ към Управление на риска на Банката съгласно приети за целта правила и процедури.

Банката използва различни технологии за редуциране на операционния риск в своите действия, включително :

- системно подобряване на оперативните стандарти и процедурите за контролиране и редуциране на операционните рискове, както и актуализиране на утвърдените План за непрекъсваемост и План за възстановяване след бедствие и аварии.
- използване на застрахователни полици за покриване на операционните рискове.
- предлагане обучения на своите служители свързани с операционния риск, ИТсигурност, измами и пране на пари.
- подготовка за преминаване към Усъвършенстван подход за управление на операционния риск

10. Капиталови инструменти в банковия портфейл

Капиталовите инструменти в банков портфейл се признават по справедлива стойност (включваща разходите по сделката). Последващото отчитане също е по справедлива стойност. Нереализираните печалби и загуби, дължащи се на промяна в справедливата цена на тези финансови активи, се отчитат в собствения капитал.

Инвестициите в акции в дъщерни и асоциирани предприятия се отчитат по цена на придобиване.

Капиталовите участия на ОББ към 31.12.2011 г. са представени в приложената таблица:

хил.лева

Капиталови инструменти в банков портфейл	Балансова стойност
Дялове във взаимни фондове	4 589
Акции	9 920
Акции в дъщерни и асоциирани дружества	8 719
ОБЩО:	23 228

Целият размер на инвестициите в акции е отчетен със 100 % риск в клас експозиция „Други позиции“. Инвестициите в дъщерни и асоциирани предприятия в т. ч. притежаваните от Банката дялове в три взаимни фонда (“ОББ Балансиран”, “ОББ Платинум” и “ОББ Премиум”) са посочени в намаление на капиталовата база на ОББ към 31.12.2011 г., съгласно изискванията на чл.6, ал. 1 от Наредба 8.

11. Лихвен риск в банковия портфейл

Лихвеният риск се отнася до евентуално неблагоприятно влияние на промените на пазарните лихвени проценти върху печалбата и капитализацията на банката. ОББ управлява лихвения риск и го поддържа в рамките на приемливи параметри като се стреми да поддържа адекватна структура на лихвочувствителните си активи и пасиви и минимизира несъответствието между тях.

Банката е приела лимит за максималния размер на общата експозиция по този вид риск и заделя допълнителен вътрешен капитал в рамките на процеса по ВААК.

ОББ използва модел за оценка на лихвения риск в банковия портфейл, който се базира на изменението в икономическата стойност на активите, пасивите и задбалансовите позиции при промяна на лихвените равнища с 200 базисни точки. Лихвеният риск се измерва месечно отделно за всяка от основните валути, в които банката има активни операции и като обща експозиция. Изчисленията се извършват на база анализ на несъответствията между лихвочувствителните активи и пасиви по стандартизирани времеви интервали. Всички позиции в банковия портфейл се разпределят по времеви интервали на база техните лихвени характеристики. По-голямата част от отпуснатите кредити са с променлива лихва и съответно попадат в краткосрочните времеви интервали. Спестовните и разплащателни сметки е прието да се разпределят във времеви интервал до 1 месец.

Изчисленията в приложената таблица показват чувствителността на икономическата стойност при паралелно изместване кривата на доходността във всички валути с 200 базисни точки (по валути в легова равностойност) към 31.12.2011 г..

хил.лева

BGN	7 323
EUR	10 913
USD	-1 545
ОБЩО	16 691

12. Секюритизация

В Банката не е извършвана секюритизация на активите.

13. Вътрешнорейтингов подход

Банката използва вътрешнорейтингов модел за оценка на кредитния риск от корпоративни клиенти, както и скоринг модели за оценка на ритейл клиентите. Моделите са разработени от отдел „Моделиране на риска” към Управление на риска и одобрени на групово ниво. Използват се за оценка кредитоспособността на кредитополучателите и за целите на ВААК.

Банката работи в посока изпълнение на всички необходими условия и кандидатстване за прилагане на вътрешнорейтингов подход при изчисляване на капиталовите изисквания съгласно Наредба №8 на БНБ.

14. Техники за редуциране на кредитен риск

В процеса на поемане на риск банката изисква приемане на обезпечения където това е необходимо, следвайки следните основни принципи:

1. Реалност – наличие и перфектна документация, удостоверяваща собствеността;
2. Идентичност – обезпечението трябва да бъде ясно конкретизирано;
3. Ексклузивност – банката да е единствен носител на правата върху обезпеченията или привилегирован кредитор;
4. Достатъчност – стойността на обезпечението трябва да покрива (до предварително определено ниво) задълженията на длъжника през целия период на кредита (включително възможен спад на цената и/или разходи за реализация);
5. Ликвидност – обезпечението трябва да има установима стойност (цена) и да дава възможност за бърза реализация.

Банката приема следните видове обезпечения:

1. Ипотека върху недвижим имот и/или вещно право на строеж върху недвижим имот в страната.
2. Залог върху цяло търговско предприятие (ЦТП) с опис на основните активи от състава на предприятието;
3. Морска ипотека;
4. Залог върху вземане на блокирани парични средства по депозитна или разплащателна сметка в банка, както и депозиране на парични средства за обезпечение по сметка на банката;
5. Залог върху държавни ценни книжа;
6. Пряка, безусловна и пълна гаранция, издадена от първокласни местни банки и чуждестранни банки или други финансови институции;
7. Пряка застраховка на рисковата експозиция (напр. “Финансов риск”);
8. Залог върху ДМА – машини, съоръжения и оборудване, превозни средства и други;
9. Залог върху суровини, материали, стоки, когато условията за съхранение и възможностите за осъществяване на текущ мониторинг удовлетворяват банката;
10. Корпоративни гаранции от компании, които имат присъдена добра рейтингова категория;
11. Поръчителство от платежоспособни юридически или физически лица за размера на кредита;

12. Търговски ценни книжа – запис на заповед, менителница, чек и др.;
13. Залог върху дял от търговско дружество или обект на индустриална собственост (патент, марка и др. под.);
14. Залог върху бъдещо вземане или върху бъдеща реколта;
15. Залог върху вземания по разплащателни сметки на клиента в банката;
16. „Финансови обезпечения” по смисъла на Закона за договорите за финансово обезпечение. Договорът за финансово обезпечение може да бъде договор за залог или договор с прехвърляне право на собственост.

Банката класифицира приемливите обезпечения в зависимост от степента на риск, произтичаща от възможността да осъществява текущ мониторинг върху предмета на обезпечение, пазарно мотивирания срок за реализирането му (обръщането в пари) и/или поддържане на пазарната стойност в срока на рисковата експозиция.

Общата сума на експозициите след провизии и корекции в стойността и след отчитане ефекта от редуциране на кредитния риск и коригиране на задбалансовата позиция по конверсионни коефициенти към 31 декември 2011 г. е следната:

хил.лева

КЛАС ЕКСПОЗИЦИЯ	БАЛАНСОВА ПОЗИЦИЯ	ЗАДБАЛАНСОВА ПОЗИЦИЯ
Централни правителства и централни банки	919 156	-
Регионални и местни органи на властта	26 964	24
Институции	388 593	9 450
Предприятия	1 730 088	131 761
Експозиции на дребно	1 050 759	148 507
Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество	1 029 929	3 093
Просрочени позиции	465 330	-
Други позиции	339 802	14 472
ОБЩО:	5 950 619	307 306

15. Политика и практика за възнагражденията за категориите персонал по чл.2 от Наредба № 4 на БНБ

Политиката за възнагражденията установява принципите и изискванията при определяне на възнагражденията в банката в съответствие с приложимите национални и европейски регулатори в тази област.

Политиката за възнагражденията обхваща целия персонал, като се концентрира основно върху категориите персонал по чл.2 от Наредба № 4 на БНБ, чието възнаграждение е свързано с отговорности и функции, които могат да повлияят на рисковия профил на Банката. Тя обхваща всички форми на възнаграждения /постоянни и променливи/, като заплати и други финансови и материални стимули, включително облиги, свързани с пенсиониране.

Към длъжностите, които попадат под обхвата на чл. 2 от Наредба № 4 на БНБ се отнасят следните категории персонал:

1. висшият ръководен състав – включва длъжностите съгласно списъка за администраторите в банката.

2. служители, чиято дейност е свързана с поемане на рискове – включва служители, които могат да повлияят на рисковия профил на банката и могат да вземат решения за поемане на рискове - членове на кредитни комитети, АЛКО, Комитет за управление на риска и други.

3. служители, изпълняващи контролни функции – включва служители, които ръководят и отговарят за дейността по контрола в банката, заети в структурите на Специализираната служба за вътрешен одит /ССВО/, Нормативен контрол, Управление на риска и Финансов контрол.

4. всички служители, чиито възнаграждения са съразмерни с възнагражденията на служители по т. 1 и 2 и чиито дейности оказват съществено материално влияние върху рисковия профил на банката. В банката няма такива служители.

Съветът на директорите на ОББ АД определя общите принципи на Политиката и отговаря за нейното прилагане и периодичен преглед, като за целта:

1. Утвърждава Политиката на банката, отговаряща на бизнес потребностите и на цялостната система от ценности и инициативи за развитието на човешките ресурси в банката.

2. Обсъжда и приема решения относно:

- Периодичния преглед и актуализиране на Политиката;
- Променливите възнаграждения в банката, като следи общият им размер да не ограничава поддържането и подобряването на капиталовата база;
- Общия размер на бонусите, които да бъдат предоставени на служителите на банката за съответната година по предложение на Комитета за възнагражденията.
- Определяне нивото на възнагражденията и бонусите на Изпълнителните директори.
- Възстановяване на изплатени бонуси;
- Други въпроси, свързани с прилагането на Политиката, прекомерното поемане на риск и мерки за избягване конфликт на интереси .

3. Създава Комитет за възнагражденията в ОББ АД и утвърждава неговия състав, права и отговорности.

Комитетът за възнаграждения е независим орган, който има за цел да подпомага Съвета на директорите на ОББ АД при изпълнение на неговите задължения, относно:

- Прилагане и развитие на Политиката, която да осигурява конкурентост на банката на пазара на труда в привличането, мотивирането и задържането на ръководители и служители на най-високо професионално и етично ниво
- Развитие на култура за справедливо оценяване на усилията и възнаграждаване на изпълнението, базирано на дългосрочни резултати и отчитане на остатъчните рискове;
- Развитие и поддържане на ясна и последователна система от ценности и стимули за развитие на човешките ресурси в съответствие с политиката на Групата на НБГ.

Комитетът за възнагражденията се съставя по начин, който да осигурява възможност за вземане на компетентни и независими решения по отношение на политиките и практиките за възнагражденията, както и по създадените чрез тях стимули за управление на риска, капитала и ликвидността. Комитетът за възнаграждения се състои от трима членове на Съвета на директорите, които не са изпълнителни членове.

Политиката се осъществява при спазването на следните основни принципи:

- Политиката съответства и насърчава надеждното и ефективно управление на риска и не поощрява поемането на риск, който надвишава нивото на риск, допускан от банката.
- Политиката отговаря на бизнес стратегията, целите, ценностната система и дългосрочните интереси на Групата и Банката и включва мерки за избягване на конфликти на интереси.
- Политиката се съобразява с мащаба и организацията на банката и с естеството, обхвата и комплексността на бизнес дейността ѝ.
- Изпълнителните членове на Съвета на директорите, висшия ръководен персонал, както и ръководители, участващи в решения, свързани с управлението на риска, не трябва да бъдат стимулирани да предприемат прекомерен риск, нито да бъдат възнаграждавани за предприемане на рискове, които могат да надвишат рисковия профил на банката/ Групата.
- Съветът на директорите на ОББ АД, в изпълнение на своите надзорни функции, приема и периодично подлага на преглед общите принципи на Политиката и отговора за нейното изпълнение. Политиката трябва да се преразглежда по-специално по отношение на нейната съвместимост с приложимата правна и регулаторна рамка, както и разпоредбите ѝ, касаещи бонуси в светлината на пазарните условия и икономическата позиция на банката и Групата.
- Поне веднъж годишно прилагането и спазването на Политиката подлежи на централен и независим вътрешен преглед от Дирекция Нормативен контрол и ССВО. Споменатите структури докладват констатациите си на Комитета по възнаграждения и препоръчват преглед, за да се избегне насърчаване на поемане на прекомерен риск или друго поведение, несъвместимо с целите на Банката и Групата.
- Служителите, изпълняващи контролни функции, са независими от структурните звена, върху които упражняват контрол, разполагат с подходящи правомощия и получават възнаграждения съобразно степента на постигане на целите, свързани с техните функции, независимо от резултатите на структурите, които те контролират. Трябва да се положат усилия да се гарантира, че техните възнаграждения се поддържат на задоволително ниво, за да е възможно да се привлекат хора с необходимия опит и квалификация.
- Политиката се изпълнява при спазване на разпоредбите и изискванията на националното трудово законодателство.
- При определяне възнагражденията на служителите, следва да се отчитат индивидуалните заслуги, да се спазват изискванията за прозрачност, както и принципите, които се стремят да хармонизират индивидуалните интереси на служителите с бизнес целите на банката/ Групата, особено в дългосрочен план, чрез оценка за определено времето. Тази цел се отнася за всички действия на банката / група, включително интелектуален труд, модели на поведение по отношение на клиенти, както и избягване на конфликт на интереси.

- Съществена част от променливия елемент на възнаграждението на персонала по чл. 2 от Наредба № 4 на БНБ, се отлага за период от време, който е не по-малък от три години;
- Персоналът по чл. 2 от Наредба № 4 на БНБ не трябва да използва лични стратегии за хеджиране или застраховки, които целят неутрализиране на ефекта от механизмите за отчитане на риска, заложиени във възнагражденията им.

Възнагражденията на служителите са обвързани с резултатите от дейността и общият им размер се основава на комбинация от оценката за резултатите на отделния служител, на структурното звено, в което работи, както и на резултати на банката като цяло, а при оценката на индивидуалните резултати се вземат предвид финансови и нефинансови критерии. Оценката на резултатите следва да се осъществява за многогодишен период от време, за да се гарантира, че процесът на оценяване се основава на дългосрочни резултати.

Банката осигурява подходящо съотношение между постоянните и променливите елементи на възнагражденията, в зависимост от категориите персонал, като конкретното съотношение се определя във Вътрешните правила за организация на работната заплата. Обезщетенията, свързани с предсрочно прекратяване на договор, отразяват постигнатите с течение на времето резултати и са определени по такъв начин, че да не насърчават неуспеха. Обезщетение при прекратяване на правоотношението на председателя на Съвета на директорите, Изпълнителните директори и Висшето ръководство не може да надвишава сумата, съответстваща на редовната годишна заплата, освен ако друго не е предвидено в приложимото законодателство, съществуващи договори с посочените лица и трудовите разпоредбите на банката.

Измерването на резултатите от дейността, използвано за изчисляване на променливите елементи на възнаграждението или групите от променливи елементи, включва корекция за всички видове настоящи и бъдещи рискове и отчита разходите за набиране на капитал и изискваната ликвидност.

Възнагражденията в Банката могат да включват следните елементи:

1. Постоянно възнаграждение /заплата – включва възнаграждение определено в трудов договор или договор за управление, което зависи от оценката на заеманата длъжност и от оценката на индивидуалното изпълнение/.
2. Променливо възнаграждение – включва възнаграждения, които зависят от постигането на предварително зададени конкретни цели за служителите, банката/ Групата и се обвързват с постигнатите резултати и остатъчните рискове за банката.

Възнагражденията на Изпълнителните директори се определят от Съвета на директорите.

Възнагражденията на останалите служители в Банката се определят от Изпълнителните директори, като:

- Възнагражденията на служители, чиято дейност е свързана с поемане на рискове и ръководните лица в областта на управлението на риска, се определят въз основа от резултатите на дейността, като се отчитат всички поети потенциални рискове, цената на капитала и неговата ликвидност.

- Възнагражденията на служители, изпълняващи контролни функции се определят на база степента на постигане на целите, свързани с изпълняваните функции, независимо от резултатите на контролираните структурни звена.
- Възнагражденията на останалия персонал се определят съобразно принципите на Политиката и се основават на комбинация от оценката за резултатите на отделния служител, на структурното звено, в което работи, както и на резултати на Банката като цяло.

Променливите възнаграждения в Банката се обвързват с резултатите от дейността чрез комбинация от оценките за работата на служителя, на съответното структурно звено и на банката като цяло.

Предоставянето на бонусите, включително отложената им част, се извършва в зависимост от:

1. финансовото състояние на банката; и
2. резултатите от дейността на банката, на структурното звено и на приноса на съответния служител.

Ако е налице отрицателен или незадоволителен финансов резултат, бонусите се ограничават чрез намаляване на разсрочените бонуси или възстановяване на вече изплатени или придобити такива, ако това не е в противоречие с действащото законодателство. Не се разпределят и изплащат бонуси на неизпълнителните членове на Съвета на директорите.

Най-малко 50 на сто от на променливото възнаграждение на персонала по чл.2 от Наредба № 4 представлява съвкупност от следните елементи:

1. акции, други инструменти, свързани с акции;
2. инструменти по чл. 3а от Наредба № 8 от 2006 г. на БНБ, които отразяват по подходящ начин кредитното качество на банката в условията на действащо предприятие.

Изплащането на най-малко 40 на сто от променливото възнаграждение на персонала по чл.2 от Наредба № 4 БНБ се разсрочва за период с минимална продължителност от три години в зависимост от икономическия цикъл, естеството на дейността на банката и произтичащите от нея рискове, както и от длъжността на съответния служител. За висшия ръководен състав това съотношение е най-малко 60 на сто.

Предоставянето на разсрочено променливо възнаграждение се извършва пропорционално или чрез постепенно нарастване през периода на разсрочване.

За 2011 г. банката не предвижда изплащането на бонуси и с оглед на това няма разработени критерии, на базата на които се определя правото за придобиване на акции, опции и променливи възнаграждения.

Обобщена информация за възнагражденията в банката за 2011 г. с разбивка по видове дейности :

Вид дейност	Възнаграждения - %
Клонова мрежа	49,00
Операции	14,68
Банкиране на дребно	2,45
Корпоративно банкиране и Трежъри	12,33
Управление на риска	6,27
Общобанково управление	15,27
Общо	100,00

Обобщена информация за възнагражденията на лицата по чл.2 от Наредба № 4

а) Размер на годишните възнаграждения по категории персонал и вид /постоянни и променливи/:

Категория персонал	Брой получатели	Възнаграждения - % от общо изплатени възнаграждения в банката	От тях постоянни - %	От тях променливи - %
1. Лица по чл.2, т. 1 от Наредба 4 на БНБ	12	4.91	100	0
2. Лица по чл.2, т. 2 от Наредба 4 на БНБ*/	23	3.88	100	0

*/ Без лицата, попадащи в тази категория, които са посочени в т.1

б) В банката не са определяни променливи възнаграждения през 2011 на лицата по чл.2 от Наредба № 4 и с оглед на това те не са получавали и не предстои да получават такива парични средства, акции, свързани с акции инструменти и др.

в) Размер на плащания при наемане и прекратяване на договори през отчетната година:

хил.лева	
Брой получатели	Размер на плащанията
1	26.8

Банката разполага с носители, позволяващи последващо прочитане на екран или хартия на оповестената информация, които може да предостави при поискване.